

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Expo 58 a jeho vliv na výstavbu českých nádraží ve stylu bruselském

Autor: Eliška Welschová

Posudek oponenta:

Předložená bakalářská práce – jak již název napovídá – sleduje projevy bruselského stylu v architektuře nádražních budov na našem území. Respektive vybírá si pět konkrétních nádraží, přičemž tyto stavby autorce reprezentují (jak sama v úvodní kapitole píše a ve vlastní práci pak také vysvětluje) „různé projevy bruselského stylu v architektuře od jeho počátečních náznaků až po pozdní fázi“ (str.6). Klíčové kapitole, v níž se autorka snaží popsat vybrané budovy z umělecko-historického a architektonického hlediska, předchází kapitoly dodávající širší kontext. Nejprve autorka stručně nastiňuje situaci a podobu československé architektury padesátých let a její podmíněnost komunistickým režimem, který nastoupil po roce 1948. Následuje přiblížení formátu světových výstav a zejména oné bruselské v roce 1958, samozřejmě především s popisem úspěšného českého pavilonu. Po té autorka vysvětluje označení „bruselský styl“, podává jeho základní charakteristiku a popisuje jeho nejvýraznější architektonické rysy. Popisu a rozboru jednotlivých příkladů nádražní architektury ještě předchází stručné pojednání o výstavbě nových nádraží v poválečném Československu obecně a celou práci pak doplňuje katalog poskytující obrazový doprovod – především fotografie, ať již dobové či nově pořízené autorkou samotnou, u většiny příkladů též půdorysy a situace.

Rozhodně hodnotím pozitivně výběr tématu – to je jasně definováno, záběr je přiměřeně bakalářské práci zúžen na vybraných pět objektů, které však nejsou zvoleny nijak náhodně, ale reprezentují vždy svébytnou formu a míru, v níž se bruselský styl v tom kterém případě projevuje. Autorka měla k dispozici velké množství literatury, s níž poměrně zdařile pracuje. Výsledkem není žádný nový objev, pohled či odhalení, což se od bakalářské práce ani neočekává. Výsledkem je docela zajímavý text, jehož hlavní plus vidím v onom spojení sledované architektonické problematiky v užším slova smyslu s širším kontextem politickým, kulturním a obecně společenským. Autorka tím prokázala schopnost pracovat s různými typy odborné literatury a sledovat dané téma v různých perspektivách - to je ostatně také cílem bakalářského studijního programu na naší fakultě. Vedle práce s literaturou všechny objekty osobně navštívila, zdokumentovala a přidala popis jejich současného stavu případně nástin jejich plánovaného budoucího využití. Celkově vzato se původní záměr - s ohledem na to, že jde o práci pouze bakalářskou – jeví jako docela odvážný a nutno říci, že se ho autorka zhostila se ctí. Její přesvědčení, že „práce...povede k důslednější ochraně nádražní architektury postavené v bruselském stylu“ (cituji z 1. kapitoly, str. 7), je sice poněkud

neskromné, ale sympatické, neb prozrazuje osobní zájem a zaujetí, které je ostatně docela patrné z celého textu.

Celkově nemohu vytknout žádné zásadní obsahové chyby - až na pár gramatických či obecně jazykových. Text splňuje všechny náležitosti, které má bakalářská práce mít, takže jej doporučuji postoupit k obhajobě a celkově hodnotím známkou „velmi dobře“.

V Praze dne 12. 9. 2019

Ing. arch. Mgr. Marie Pětová, Ph.D.